

Sygn. akt V Pa 25/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Miniecka (spr.)
Sędziowie:	SSO Romuald Kompanowski SSO Piotr Leń
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 r. w Kaliszu

apelacji powoda M. A.

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp.

z dnia 6 marca 2014 r. sygn. akt IV P 279/13

w sprawie z powództwa **M. A.**

przeciwko (...) **Liceum Ogólnokształcącemu im. (...)w K.**

o zapłatę

oddala apelację

UZASADNIENIE

Powódka M. A. wystąpiła o zasądzenie od pozwanego (...) Liceum Ogólnokształcącego im. (...)w K. kwoty 3.730,80 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dotychczas była zatrudniona u pozwanego na pełen etat. W dniu 17 kwietnia 2013 r. wręczono powódce decyzję o ograniczeniu zatrudnienia do wymiaru 1/2 etatu licząc od dnia 1 września 2013 r., na co powódka wyraziła zgodę. Decyzją z dnia 12 sierpnia 2013 r. pozwany przyznał powódce urlop dla poratowania zdrowia tj. od dnia 31 sierpnia do dnia 30 czerwca 2013 r. zaznaczając jednocześnie, że od 01.09.2013 r. będzie otrzymywać zmniejszone wynagrodzenie tj. w wymiarze jak za 1/2 etatu. Powódka wskazała ponadto, że skoro początkowy termin urlopu dla poratowania zdrowia wyznaczono na 31 sierpnia 2013 r., a porozumienie skutkujące obniżeniem wynagrodzenia winno obowiązywać od 1 września 2013 r. to warunkiem obniżenia wynagrodzenia byłoby świadczenie pracy od 1 września 2013 r. Powódka tego warunku nie spełniła, bo nie świadczyła pracy od 1 września 2013 r.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 6 marca 2014 r. oddalił powództwo nie obciążając powódki kosztami sądowymi. Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2013 r. pozwany wystosował do powódki pismo zatytułowane „Zgoda na ograniczenie zatrudnienia”. Powołując się na art. 20 ust. 1 pkt. 2 i art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela pozwany zaproponował powódce od 1 września 2013 r. ograniczenie wymiaru czasu pracy do 0,5 etatu. Powódka wyraziła zgodę w dniu 22 kwietnia 2013 r. W dniu 30 sierpnia 2013 r. powódka otrzymała decyzję dyrektora ustalającą wynagrodzenie od 01 września 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r. w kwocie 1554,50 zł oraz dodatek za wysługę lat 20% wynagrodzenia zasadniczego.

W dniu 24 lipca 2013 r. wpłynął do pozwanego wniosek powódki o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia w okresie od 31 sierpnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. na podstawie art. 73 Karty Nauczyciela. Powódka załączyła orzeczenie lekarskie wskazujące, że zalecane jest leczenie i korzystanie z urlopu dla poratowania zdrowia w wyżej wymienionym okresie. Decyzją dyrektora pozwanego z dnia 12 sierpnia 2013 r. powódce udzielono płatnego urlopu dla poratowania zdrowia na czas od 31 sierpnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. W piśmie tym dyrektor wskazał, że w okresie urlopu dla poratowania zdrowia powódka od 1 września 2013 r. będzie otrzymywała wynagrodzenie w kwocie odpowiadającej wysokości wynagrodzenia, które przysługiwałoby jej, gdyby w tym czasie pracowała tj. 1/2 etatu (zgodna na zmniejszenie etatu- 1/2 etatu z dnia 17 kwietnia 2013 r.). Po zakończeniu urlopu powódce przysługiwać będzie wymiar etatu, na jaki wyraziła zgodę tj. 1/2 etatu.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2013 r. powódka zwróciła się do Ministra Edukacji Narodowej o udzielenie porady czy w okresie pobytu na urlopie dla poratowania zdrowia w terminie od 31 sierpnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. powódka powinna otrzymywać wynagrodzenie za 1/2 etatu, informując jednocześnie, że na ograniczenie etatu wyraziła zgodę. W piśmie z dnia 27 września 2013 r. Ministerstwo Edukacji Narodowej w Warszawie wskazało, że zasady udzielenia nauczycielom urlopu dla poratowania zdrowia regulują przepisy art. 73 ustawy- Karta nauczyciela, zaś tryb orzekania przez lekarzy ubezpieczenia zdrowotnego o potrzebie udzielenia nauczycielowi takiego urlopu uregulowano w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 27 października 2005 r. w sprawie orzekania o potrzebie udzielania nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia. Zgodnie z którymi przy spełnieniu przez nauczyciela warunków określonych w ustawie Karta nauczyciela dyrektor ma obowiązek udzielić mu urlopu dla poratowania zdrowia i nie może zmienić na niekorzyść warunków zatrudnienia, dopiero może to nastąpić po jego powrocie z urlopu.

W piśmie z dnia 12 listopada 2013 r. powódka zwróciła się do Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w P. o udzielenie informacji czy w okresie pobytu na urlopie dla poratowania zdrowia w terminie od 31 sierpnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. powódka powinna otrzymywać wynagrodzenie za 1/2 etatu, informując jednocześnie, że na ograniczenie etatu wyraziła zgodę. W piśmie z dnia państwa Inspekcja Pracy Okręgowy Inspektorat w P. odpowiedział, iż wynagrodzenie powinno być wypłacone w wysokości obowiązującej w momencie przejścia na urlop dla poratowania zdrowia. Ponadto wskazał, że zgoda na ograniczenie wymiaru zatrudnienia nie weszła w życie, ponieważ powódka od 31 sierpnia 2013 r. przebywała na urlopie, a proponowane zmniejszenie zatrudnienia miało nastąpić 1 września 2013 r.

W piśmie z dnia 19 września 2013 r. powódka za pośrednictwem swojego pełnomocnika zwróciła się do dyrektora o ugodowe zakończenie sprawy i przyznanie pełnego wynagrodzenia przysługującego w dacie rozpoczęcia urlopu dla poratowania zdrowia. W piśmie z dnia 1 października 2013 r. dyrektor pozwanego wskazał, że nie zgadza się z interpretacją przepisów Karty Nauczyciela, bowiem powódka przed rozpoczęciem urlopu dla poratowania zdrowia wyraziła zgodę na obniżenie wymiaru etatu.

W piśmie z dnia 29 października 2013 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 3.730,80 zł wraz z odsetkami tytułem pozostającej części wynagrodzenia należnego jej w okresie pozostawania na urlopie dla poratowania zdrowia za miesiące: wrzesień 2013 r. i październik 2013 r. Jednocześnie wezwała pozwanego do zaprzestania dającego uszczuplenia wynagrodzenia przez okres pozostawania na urlopie dla poratowania zdrowia.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie budził zastrzeżeń sądu pod kątem prawdziwości.

W ocenie Sądu I instancji w sprawie nie ulegało wątpliwości, że powódka pozostaje w zatrudnieniu u pozwanego na podstawie mianowania jako nauczyciel.

Oceniając żądanie powódki należało ustalić jakie warunki zatrudnienia obowiązywały strony od 1 września 2013 r.

Podstawę ograniczenia wymiaru zajęć powódce stanowił art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela, zgodnie z którym: „Zasada ograniczenia zatrudnienia nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania do wymiaru nie niższego niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć i proporcjonalnego zmniejszenia wynagrodzenia może być - za zgodą nauczyciela - stosowana również w wypadku, gdy z przyczyn, o których mowa w art. 20 ust. 1, nie ma możliwości zatrudnienia nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć oraz nie istnieją warunki do uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych w innej szkole. W razie braku zgody nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania na ograniczenie wymiaru zatrudnienia i proporcjonalne zmniejszenie wynagrodzenia, stosuje się przepisy art. 20”.

Z samego brzmienia tego przepisu jasno wynika, że warunkiem dalszego trwania stosunku pracy powódki od 1 września 2013 r. było wyrażenie zgody na ograniczenie zatrudnienia. W razie gdyby powódka takiej zgody nie wyraziła, pozwany miałby możliwość definitywnego rozwiązania stosunku pracy na podstawie art. 20 Karty Nauczyciela.

Podkreślenia wymaga, że zmniejszenie wymiaru zajęć dotyczyć może tylko nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania oraz, że zgoda powoda dotyczyła nowych warunków zatrudnienia, które miały obowiązywać w roku szkolnym 2013/2014, a więc w okresie od 1 września 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r.

Ustalone w wyniku wyrażenia przez powoda zgody warunki zatrudnienia musiały być uwzględnione w momencie ustalania wynagrodzenia przysługującego w okresie urlopu dla poratowania zdrowia. Powódka od 1 września 2013 r. była zatrudniona w wymiarze 9/18 z ustalonym odpowiednio niższym wynagrodzeniem. Samej wysokości przeliczonego proporcjonalnie wynagrodzenia strona powodowa nie kwestionowała.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela „Nauczyciel w okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych, o których mowa w art. 54”.

Zdaniem Sądu I instancji nauczyciel w czasie urlopu dla poratowania zdrowia zachowuje prawo jedynie do takiego wynagrodzenia, jakie otrzymywałby, gdyby normalnie świadczył pracę. Powód mógł pobierać w okresie od 1 września 2013 r. jedynie wynagrodzenie odpowiednie do 9/18 wymiaru zajęć. Za taką oceną przemawia także stanowisko wyrażone przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w odniesieniu do kwestii podwyżek wynagrodzeń dla nauczycieli przebywających na urlopie dla poratowania zdrowia w piśmie z dnia 16 kwietnia 2008 r. (Rzeczpospolita 2008 r. nr 159 s. 11), że „przez użyty w art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela zwrot „zachowuje prawo” należy rozumieć prawo nauczyciela przebywającego na urlopie dla poratowania zdrowia do wynagrodzenia zasadniczego aktualnie obowiązującego, a zatem również podwyższonego od 1 stycznia”. Podkreślono przy tym, że wynagrodzenie za czas tego urlopu nie jest ustalane na zasadach podobnych do ustalania wysokości zasiłku chorobowego.

Sąd I instancji podkreślił, że art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela wyraźnie odsyła do wynagrodzenia przysługującego w okresie urlopu, co w myśl przedstawionego powyżej poglądu ma tę dobrą stronę, że przy ewentualnych podwyżkach nauczyciel korzystający z urlopu nie może być pominięty, ale jednocześnie nie może mieć przyznawane więcej praw, niż gdyby świadczył pracę w wymiarze 9/18.

Zdecydowanie wymiar zajęć obowiązkowych jest punktem odniesienia do ustalenia wysokości należnego wynagrodzenia zasadniczego, co wynika z treści art. 30 ust. 2 Karty Nauczyciela, który stanowi, że: „Wysokość wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela uzależniona jest od stopnia awansu zawodowego, posiadanych kwalifikacji oraz wymiaru zajęć obowiązkowych, a wysokość dodatków odpowiednio od okresu zatrudnienia, jakości świadczonej

pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć, powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji oraz trudnych lub uciążliwych warunków pracy”.

Natomiast z treści art. 30 ust. 1, który stanowi, że: „Wynagrodzenie nauczycieli, z zastrzeżeniem art. 32, składa się z:

1. wynagrodzenia zasadniczego;
2. dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy;
3. wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;
4. nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, z wyłączeniem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i dodatków socjalnych określonych w art. 54”,

wynika też, że wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw są odrębną należnością i nie wchodzi w skład wynagrodzenia zasadniczego. Dlatego też przydzielenie najpierw godzin ponadwymiarowych na rok szkolny, w którym nauczyciel skorzysta z urlopu dla poratowania zdrowia nie wpłynie na wysokość należnego mu wynagrodzenia, bo ten element wynagrodzenia nie jest wymieniony w art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela.

Istotne znaczenie ma też brzmienie art. 22 ust. 2a Karty Nauczyciela, zgodnie z którym: „W przypadku rozwiązania z nauczycielem stosunku pracy z przyczyn, o których mowa w art. 20 ust. 1, lub przeniesienia go w stan nieczynny, po uprzednim zastosowaniu ust. 2, podstawą ustalenia odprawy, o której mowa w art. 20 ust. 2, lub wynagrodzenia, o którym mowa w art. 20 ust. 6, jest wynagrodzenie zasadnicze określone w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 5, ustalone odpowiednio do posiadanego przez nauczyciela stopnia awansu zawodowego i posiadanych kwalifikacji oraz z uwzględnieniem wymiaru zajęć obowiązkowych nauczyciela z miesiąca przypadającego bezpośrednio przed zastosowaniem ust. 2”. Ustalając wobec tego należne powódce od 1 września 2013 r. wynagrodzenie trzeba uwzględnić wymiar zajęć obowiązkowych który wynosił 9/18.

Zgodnie z tym przepisem odprawa lub wynagrodzenie za czas przeniesienia w stan nieczynny są liczone odpowiednio do wymiaru zajęć obowiązkowych z miesiąca przypadającego bezpośrednio przed zastosowaniem ust.2. A contrario można stwierdzić, że wolą ustawodawcy nie było ustalenie wynagrodzenia odpowiedniego do pełnego obowiązkowego wymiaru zajęć w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, skoro brak jest analogicznego uregulowania.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że gdyby wniosek o urlop dla poratowania zdrowia podnosił koszty funkcjonowania szkoły i dotyczyłoby to większej ilości nauczycieli w tym samym okresie, to dyrektor w przyszłości raczej byłby skłonny dokonać wypowiedzenia definitywnego umowy o pracę niż proponować ograniczenie wymiaru zajęć.

Na marginesie Sąd I instancji zauważył, że powoływane w pozwie przez powódkę orzeczenia nie dotyczą wysokości wynagrodzenia należnego w okresie urlopu dla poratowania zdrowia ale zupełnie odmiennych kwestii prawnych. I tak w wyroku z dnia 13 czerwca 2012 r. II PK 298/11 Sąd Najwyższy wypowiedział się czy dopuszczalne jest rozwiązanie w trybie art. 20 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r.- Karta Nauczyciela stosunku pracy z mianowanym nauczycielem w trakcie korzystania przez niego ze zwolnienia chorobowego, a przed rozpoczęciem urlopu dla poratowania zdrowia udzielonego z mocy art. 73 Karty Nauczyciela. W uchwale z dnia 14 lutego 2012 r. III PZP 1/12 Sąd Najwyższy wypowiedział się czy nauczycielowi zatrudnionemu w dwóch szkołach, łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy przysługuje prawo do urlopu dla poratowania zdrowia. A w wyroku z 9 września 2010 r. II PK 54/10 Sąd Najwyższy wypowiedział się na temat przyczyn wypowiedzenia stosunku pracy z mianowanym nauczycielem, w sytuacji gdy tuż przed rozpoczęciem urlopu dla poratowania zdrowia przebywał na zwolnieniu lekarskim.

W niniejszej sprawie rozpatrywane były analogiczne zagadnienia jak w sprawie V Pa 145/11, w której Sąd Okręgowy Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu podzielił stanowisko tutejszego Sądu co do tego, że w razie

zmniejszenia wymiaru zajęć w wyniku porozumienia zawartego na podstawie art. 22 ust 2 Karty Nauczyciela, nauczyciel pozostający na urlopie dla poratowania zdrowia otrzymuje odpowiednio obniżone wynagrodzenie.

Odpowiedzi, które powódka uzyskała przed wytoczeniem powództwa z Ministerstwa Edukacji Narodowej i Państwowej Inspekcji Pracy nie są dla Sądu wiążące. Nie są też przekonujące ponieważ od 1 września 2013 r. strony obowiązują zmienione warunki zatrudnienia, a zmiana ta wchodzi w życie automatycznie w tym terminie na skutek wcześniejszego porozumienia. Nie mamy wobec tego do czynienia ze zmianami warunków na podstawie działań podejmowanych przez dyrektora szkoły w trakcie trwania urlopu. Dodatkowo do nauczycieli nie ma zastosowania art. 41 k.p. bo zagadnienie zmiany zasad zatrudniania kompleksowo uregulowane zostały w Karcie Nauczyciela.

Strony nie zawarły także nowego porozumienia, w którym zmieniłyby ponownie warunki obowiązujące od 1 września 2013 r.

W niniejszej sprawie pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę ani też nie składał wyjaśnień na piśmie i dlatego miał zastosowanie art. 339 k.p.c.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawia się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo pomimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Z kolei § 2 cytowanego artykułu stanowi, że przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu poza rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Ponieważ żądanie nie miało oparcia w obowiązujących przepisach Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe.

Mając na uwadze powyższe rozważania i ustalenia Sąd Rejonowy oddalił powództwo nie znajdując podstaw do obciążenia powódki kosztami sądowymi.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp. z dnia 6 marca 2013 r. wniosła powódka zarzucając :

1. nierozpoznanie części roszczenia tj. roszczenia o ustalenie, iż pozwany zobowiązany będzie do comiesięcznej wypłaty wynagrodzenia należnego za pełen etat za cały okres pozostawania przez powoda na urlopie dla poratowania zdrowia tj. do dnia 30.06.2014 r., czyli do zaprzestania uszczuplania jej wynagrodzenia o 50%,

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miały istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy:

a) art. 339 § 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, iż twierdzenia powódki o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie zostały przytoczone w celu obejścia prawa, skutkujące nieprzyjęciem za prawdziwe twierdzeń powódki zawartych w pozwie,

b) art. 244 § 1 k.p.c. poprzez jego nie zastosowanie i odmowę przyznania waloru wiarygodności zawartym w piśmie Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 27.09.2013 r. i piśmie Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowy Inspektor Pracy w P. twierdzeniom pomimo, iż pisma te stanowią dokument urzędowy w myśl powołanego wyżej przepisu prawa;

3. naruszenie przepisów prawa materialnego:

a) art. 65 § 1 i 2 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nie dokonanie wykładni złożonego przez powoda oświadczenia woli jakim jest wniosek powoda o udzielenie jej urlopu dla poratowania zdrowia oraz oświadczenia woli dyrektora pozwanej- zgody na udzielenie tego urlopu zgodnie z zasadami współzycia społecznego, a także nieustalenie zgodnego zamiaru stron i celu złożonych oświadczeń tj. uchylenia wcześniejszych oświadczeń tj. uchylenie wcześniejszych oświadczeń woli o ograniczeniu wymiaru zajęć na okres od 1 września 2013 r.

b) art. 73 ust.1 Karty nauczyciela poprzez niewłaściwą wykładnię polegającą na przyjęciu, iż spełnienie przesłanki zatrudnienia w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony, jest konieczne tylko dla udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia podczas, gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu uwzględnia cel odrębnych od kodeksu pracy

uregulowań Karty nauczyciela, w tym szczególnie rangę społeczną zawodu nauczyciela i zapewnienia mu specjalnej ochrony w związku ze stwierdzonymi schorzeniami, wskazuje, iż zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć jest przesłanką, która musi zostać przez nauczyciela spełniona przez cały okres trwania urlopu;

c) art.41 k.p. w zw. z art.73 ust.5 Karty nauczyciela w zw. z art. 2 Konstytucji RP poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że w czasie trwania urlopu dla poratowania zdrowia możliwe jest dokonanie zmiany warunków pracy i płacy polegających na obniżeniu wymiaru zajęć do 1/2 etatu i w konsekwencji obniżenia należnego wynagrodzenia o połowę skutkującym naruszenie konstytucyjnej zasady sprawiedliwości społecznej oraz ochrony praw nabytych;

względnie

d) art. 8 k.p. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy zmiana wobec powoda warunków pracy i płacy od dnia 1 września 2013 r. polegająca na obniżeniu wymiaru zajęć do 1/2 etatu i w konsekwencji obniżenia należnego wynagrodzenia o połowę jest sprzeczna ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa do korzystania przez powódkę z urlopu dla poratowania zdrowia i zasadami współżycia społecznego.

Podnosząc powyższy zarzut wносиła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uchylenie powództwa w całości, a także ustalenie, iż pozwany zobowiązany będzie do comiesięcznej wypłaty wynagrodzenia należnego za pełen etat za cały okres pozostawania na urlopie dla poratowania zdrowia tj. do dnia 30.06.2014 r. i zaprzestania uszczuplania wynagrodzenia powódki o 50%;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

ewentualnie

3. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie apelacji powódki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżąca nietrafnie zarzuca brak rozpoznania przez sąd I instancji części roszczenia tj. roszczenia o ustalenie, iż pozwany zobowiązany będzie do comiesięcznej wypłaty wynagrodzenia należnego za pełen etat za cały okres pozostawania przez powoda na urlopie dla poratowania zdrowia tj. do dnia 30.06.2014 r., czyli do zaprzestania uszczuplania jego wynagrodzenia o 50%. Oddalenie powództwa w całości oznacza jego rozpoznanie również w części dotyczącej roszczenia o ustalenie. Argumentacja przytoczona przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku odnosi się do całości żądania powoda. Dotyczy ona przysługującego powódce wynagrodzenia w czasie urlopu dla poratowania zdrowia, a nie tylko dochodzonej przez powoda kwoty co oznacza tym samym, że żądanie powoda w pozostałym zakresie dotyczącym zobowiązania pozwanego do comiesięcznej wypłaty wynagrodzenia należnego za pełen etat za cały okres pozostawania przez powódkę na urlopie dla poratowania zdrowia również zostało rozpoznane.

Jeżeli chodzi o zarzut naruszenia przepisu art. 339 k.p.c. to nie zasługuje on na uwzględnienie. Sąd I instancji wyjaśnił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż żądanie powódki nie miało oparcia w obowiązujących przepisach prawa i budziło uzasadnione wątpliwości dlatego przeprowadził postępowanie dowodowe nie przyjmując za prawdziwe okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie.

Zarzut naruszenia art. 244 § 1 k.p.c. poprzez jego nie zastosowanie i odmowę przyznania waloru wiarygodności zawartym w piśmie Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 27.09.2013 r. i piśmie Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowy Inspektor Pracy w P. twierdzeniom pomimo, iż pisma te stanowią dokumenty urzędowe nie jest uzasadniony z tego względu, iż pisma te nie mogą korzystać z domniemania z art. 244 §1 k.p.c. dla dokumentów urzędowych,

bo stanowią jedynie informację dla powódki. W związku z tym w żadnym zakresie nie mogą być wiążące dla sądu I instancji. Wobec tego skoro pisma te nie mogą korzystać z domniemania ustanowionego przez art. 244 §1 k.p.c. dla dokumentów urzędowych to trafnie zostały w tym zakresie ocenione przez sąd I instancji.

Nie jest również uzasadniony zarzut naruszenie przepisów prawa materialnego.

Co do zarzutu naruszenia art. art. 65 § 1 i 2 k.c. poprzez jego niezastosowanie to zauważyć trzeba, iż ze złożonego przez powoda oświadczenia woli jakim jest wniosek powoda o udzielenie mu urlopu dla poratowania zdrowia oraz oświadczenia woli dyrektora pozwanej w postaci wyrażenia zgody na udzielenie tego urlopu nie wynika zamiar uchylecia wcześniej zawartego przez strony w dniu 22 kwietnia 2013 r. porozumienia o ograniczeniu wymiaru zajęć do 1/2 etatu od 1 września 2013 r. Również decyzja dyrektora pozwanego o udzieleniu urlopu nie prowadzi do zmiany łączącego strony stosunku pracy w zakresie uzgodnionego wcześniej zmniejszenia wymiaru zatrudnienia powoda. Wręcz przeciwnie w piśmie o udzieleniu powodowi urlopu dla poratowania zdrowia znajduje się informacja nawiązująca do wcześniej zawartego przez strony porozumienia o ograniczeniu wymiaru zatrudnienia powódki, wskazująca na wysokość wynagrodzenia, jakie będzie otrzymywała w okresie urlopu dla poratowania zdrowia. Wobec tego z powyższych oświadczeń woli złożonych przez strony nie sposób wywieść, iż zgodnym zamiarem stron było cofnięcie wcześniej zawartego porozumienia dotyczącego zmniejszenia wymiaru zatrudnienia powoda od dnia 1 września 2013 r. Sąd I instancji dokonał prawidłowej wykładni oświadczeń woli stron i trafnie uznał, iż strony nie zawarły nowego porozumienia, w którym zmieniłyby warunki obowiązujące od 1 września 2013 r.

Jeżeli chodzi o zarzuty naruszenia art. 73 ust.1 K.N. oraz art. 41 k.p. w związku z art. 73 ust. 5 K.N. w związku z art. 2 Konstytucji R.P. oraz art. 8 k.p. to zarzuty te nie są usprawiedliwione.

Zauważyć należy, iż zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć jest przesłanką, która musi zostać przez nauczyciela spełniona dla udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia. Nie musi natomiast być spełniona przez cały okres trwania tego urlopu. Dla oceny czy nauczyciel spełnia warunki do urlopu zdrowotnego istotny jest moment złożenia przez niego wniosku o urlop, gdyż przepisy K.N. nie regulują sytuacji uprawnienia nauczyciela do urlopu zdrowotnego w przypadku ograniczenia wymiaru zatrudnienia na podstawie art. 22 ust. 2 K.N. Wobec tego jeżeli nauczyciel przed rozpoczęciem urlopu dla poratowania zdrowia wyraził zgodę na obniżenie wymiaru zatrudnienia od 1 września to obniża mu się wymiar zatrudnienia niezależnie od tego, że został mu urlop udzielony. Tak właśnie było w przedmiotowej sprawie bo powódka wyraziła zgodę na ograniczenie zatrudnienia przed udzieleniem i rozpoczęciem urlopu dla poratowania zdrowia.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który dopuszcza nawet rozwiązanie z nauczycielem korzystającym z urlopu dla poratowania zdrowia stosunku pracy na podstawie art. 20 ust 1 pkt. 2 K.N. wskazując, iż prawo nauczyciela do urlopu dla poratowania zdrowia nie może uniemożliwiać dyrektorowi szkoły dostosowania stanu zatrudnienia do aktualnych potrzeb wynikających z zadań szkoły (wyrok z dnia 7 stycznia 2014 r., II PK 108/13, LEX1438796) oraz, że korzystanie z urlopu dla poratowania zdrowia nie stanowi przeszkody do rozwiązania z nauczycielem stosunku pracy na podstawie art. 20 ust 1 pkt. 2 K.N. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013r, I PZP 1/13, LEX nr 1348188).

W wyroku z dnia 4 grudnia 2013 r. II PK 66/13 (LEX nr 1412615) Sąd Najwyższy uznał również, że do wypowiedzenia stosunku pracy nauczycielowi mianowanemu na podstawie art. 20 ust 1 pkt. 2 K.N. nie ma zastosowania przepis art. 41 k.p. wskazujący na ochronę pracownika przed rozwiązaniem umowy o pracę w trakcie usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

Skoro zatem Sąd Najwyższy dopuszcza możliwość definitywnego rozwiązania z nauczycielem stosunku pracy w czasie trwania urlopu dla poratowania zdrowia to uznać należy, iż tym bardziej dopuszczalne jest ograniczenie wymiaru jego zatrudnienia w czasie trwania tego urlopu, a tym samym odpowiednie do tego ograniczenia uszczuplenie wynagrodzenia nauczyciela.

Z przepisu art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela wynika, że nauczyciel w okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych, o których mowa w art. 54 K.N.

Skoro przez użyty w art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela zwrot „zachowuje prawo” należy rozumieć prawo nauczyciela przebywającego na urlopie dla poratowania zdrowia do wynagrodzenia zasadniczego obowiązującego w dniu rozpoczęcia korzystania z tego urlopu, to powódka ma prawo wyłącznie do wynagrodzenia w takiej wysokości, w jakiej otrzymałaby je, gdyby normalnie przystąpiła do świadczenia pracy w dniu 1 września 2011 r.

Dlatego też Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, iż nauczycielowi, któremu udzielono urlopu dla poratowania zdrowia przysługuje wynagrodzenie, jakie otrzymywałaby, gdyby normalnie świadczył pracę a powódka mogła pobierać w okresie od 1 września 2013 r. wynagrodzenie odpowiednie do 9/18 wymiaru zajęć czyli jedynie takie wynagrodzenie, jakie otrzymywałaby, gdyby normalnie świadczyła pracę w dniu 1 września 2011 r.

Również zarzut naruszenia art. 8 k.p. poprzez jego niezastosowanie nie jest trafny, gdyż obniżeniu wymiaru zajęć do 1/2 etatu i w konsekwencji obniżenie należnego wynagrodzenia o połowę nie jest sprzeczne ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa do korzystania przez powódkę z urlopu dla poratowania zdrowia i zasadami współzycia społecznego.

W tym stanie rzeczy apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.